

Nr. Bork d. 19. maj 2013

Information til hjælp til B116.

Hej, mit navn er Gry Betina Hvejsel.

Jeg har levet som kvinde i 6 år. Er gift med min dejlige Bodil (født kvinde) og tilsammen har vi 3 piger på 10, 12 og 13 år, som bor hos os 12 ud af 14 dage.

Jeg har i 6 år modtaget hormonbehandling, 2 x 50mg androcur/dag og 2 x 2mg Østradiol/dag. Jeg har været MEGET glad for hormonbehandlingen, som har hjulpet mig meget. Da Sexologisk Klinik har afvist at behandle mig som transseksuel, har jeg været tvunget til at gå alternative veje, for at få hjælp. Gynækolog Erik Holk poulsen i Randers (nu pensioneret) gav mig hormonbehandlingen, da han mente det var en urimelig behandling jeg havde fået på Sexologisk Klinik. Den tilses nu af min egen læge.

Som det kan ses i de vedhæftede dokumenter, har jeg fået en meget dårlig behandling på Sexologisk Klinik, og iflg. flere læger og psykologer jeg har talt med, har beskrevet min behandling som urimelig og nærmest uforsvarlig. For et år siden, bad jeg min nuværende læge om at henvise mig til Sexologisk Klinik igen, men Sexologisk Klinik afviste med svaret at de "henviser til deres tidligere afgørelse."

For snart 4 år siden, blev jeg indlagt på Apopleksiafdelingen på Århus Sygehus. Jeg blev grundigt undersøgt og skannet, men de kunne ikke se nogle blodpropper. Jeg udviste dog alle tegn på at have blodpropper i hjernen. Ingen vidste noget om transseksuelle og ingen stillede spørgsmålstegn ved min hormonbehandling.

D. 10. september 2012 blev jeg indlagt (med ambulance) på Holstebro Hospital, med en håndfuld blodpropper i hjernen. Jeg blev medicineret med blodfortyndende medicin og kolesterolsænkende medicin.

Igen vidste ingen noget om transeksuelle, og mens jeg lå og var halvvejs bevistløs, blev jeg spurgt om jeg skulle være på damestue eller herrestue. Min krop har udviklet tydelige feminine træk. Jeg har pæne bryster og bærer dameundertøj. Så spørgsmålet virkede ret stødende. Jeg var dog i stand til at fremstamme "damestue", hvr jeg så blev kørt ind, med dæk-skærme, så ingen skulle se mig!

Efter at jeg blev udskrevet fra hospitalet, tog jeg kontakt til min gynækolog, for at høre om hormonbehandlingen kunne være grunden til blodpropperne. Han fortalte mig at Androcur (anti-tessteteron) var en meget farlig medicin at tage når man havde fået konstateret blodpropper.

Jeg forsøgte derfor – i samråd med min læge – at reducere den daglige dosis af Androcur. Det har vist sig, at jeg ikke kan komme under 75mg/dag, uden at få alvorlige fysiske og psykiske problemer.

På grund af at Sexologisk Klinik har afvist at jeg er transseksuel, har jeg ingen mulighed for at få fjernet mine testikler. Hvis jeg fik lov til dette, behøvede jeg ikke at spise Androcur mere. Og som sagt er Androcur direkte livstruende for mig.

Jeg har igennem de sidste 6-8 år udviklet depression og post- traumatisk stress syndrom. På grund af dette, er jeg nu i flexjob i egen virksomhed. Jeg forsøger at finde en glad hverdag sammen med min dejlige familie. Men mit liv er først og fremmest et venteværelse, hvor jeg venter på at livet slutter.

Så når I nu behandler B116, vil jeg bede jer om at tænke over konsekvensen af at min diagnose står under psykiske sygdomme. I princippet har Sexologisk Klinik – med politikernes mandat – sagt at jeg er indsyg og ikke er i stand til selv at vurdere hvad der er bedst for mig. Og dermed har de effektivt lukket døren bag mig. Som et af de eneste sundhedsområder i Danmark, er der INGEN ankemulighed over Sexologisk Kliniks afgørelser!

Efter min bedste evner, har jeg undersøgt forholdene i mange andre lande. Som jeg har set det, er Danmark et af de værste lande i verden at være transseksuel i! Det er chokerende!

Med håb om at regeringen snarest vil finde en værdig løsning, så jeg og mine ligesindede kan leve resten af vores liv med lidt værdighed og livsglæde!

Venlig Hilsen

(Gry) Betina hvejsel.